

liggende Stof, saa maa denne Betragtning ogsaa føre til Underkjendelse af den Frygt, der er lyttet for, at den enkelte Kjøbstads deputerede skulde faae en uberettiget Overtægt i Afgjørelsen af de Kjøbstæderne eller den enkelte Kjøbstad vedkommende Anliggender; Overtægten vil ialtsald ikke blive større hos Kjøbstadmedlemmet end hos ethvert andet Medlem, der staaer en foreliggende Sag nærmere end det øvrige Raad.

Udvalgets Fleertal kan saaledes ikke tillægge disse Betænklichkeiten nogen afgjort Gyldighed eller nogen saadan Verettigelse, at Rigsdagen derfor skulde undlade at vedtage Loven, men de ere uagteligt tilstede og bæres ved en af Omstændighederne og Tiderne knyttet Stemning hos endeel af Kjøbstadbefolkningen. Skjøndt Fleertallet er af den Overbeviisning, at den bedste Maade at overvinde Betænklichkeiten paa er at give Leilighed til en modfat Erfaring og derfor ikke fraraader at gjøre Forsøget, skal det i Erkjendelse af Modstandens Tilstedeværelse og for at bære Loven den bedste mulige Modtagelse tilraade, at Lovens uforandrede Virksomhed begrænses til et Tidsrum af 5 Aar for at give dens mulige Mangler Anledning til at fremtræde i Livet, og derefter igjennem en Revision at søge dem fjerne.

Som alt foran antydet maa Udvalget anfæe den Maade, hvorpaa Lovudkastet har løst den Opgave, at dele Kjøbstad og Land imellem med Hensyn til Byrder og Fordele, som meget vellykket, idet den slutter sig naturligt til det Bestaaende og i sine Resultater er retfærdig og billig, men man har ikke kunnet erkjende Nødvendigheden af derpaa at bygge Lovudkastets dobbelte Kassevæsen, ligesaa lidt som der synes at være nogen tilstrækkelig Grund til, at Skolefonden skal have sin særegne Kasse. Udvalget er af den Formening, at denne Ordning ikke er heldig, idet man holder sig forvisset om, at det, der tilsigtes, bedre naaes igjennem en complet og velindrettet Bogføring, med behørig Conti for fælles og særlige Indtægter og Afgifter. Skolefonden har allerede paa de fleste Steder en særlig Regnskabsfører; kan denne Bestilling ikke forenes med Bogføringen for Am-

tets øvrige deconomiske Forhold, saa maa det lynes to, og kunne disse Forretninger forenes i den samme Person, da kan Bogføringen ogsaa med Bequemhed sammenbrages, idet Verettigelse til at anvise paa samtlige Amtets Conti saavel som paa Skolefonden alene tilkommer Amtmanden. Hvad iøvrigt Bogføringen angaaer, skal Udvalget tilraade, at denne anlægges efter det dobbelte Bogholderies Princip saa fuldstændigt som muligt, hvortil der synes at være saameget større Opfordring, som Forholdet foreligger til Ordning fra Nytt af. Det maa derimod bestemt fraraades, at Bogføreren tillige gjøres til Kasserer, uden ialtsald for meget underordnede Omsætninger, medens man skal anbefale at søge et velindrettet Anviisningsystem gennemført, der i disse Forhold synes at maatte være baade beqvemt og besparende paa Tid og Penge. Det har været under Overveielse, om der ikke var Anledning til at samle Amtets forskjellige Indtægter til een Kasse, men det er forekommet Udvalget, at ved et saadant hensigtsmæssigt Anviisningsystem vilde det være en større Bequemmelighed at kunne lade Udtællingen foregaae paa de forskjellige Steder i Amtet, hvor Indtægterne ere indførte og holdes til Raadighed. Naar det i Lovudkastet er foreslaaet, at Regnskaberne skulde aflægges aarligt, maa Udvalget dertil bemærke, at det formentligt bør foretrækkes at indføre Quartalsregnskaber, saaledes at det sidste Quartals-Regnskab da tillige blev Aars-Regnskab ved at optage summarisk de foregaaende Quartaler, ikke blot af Hensyn til Bequemhed for Regnskabsføreren og den administrative Control, men ogsaa af Hensyn til Revisionen og de dermed forbundne Omkostninger, da denne neppe vil kunne udføres af en enkelt Mand i rette Tid efter Lovforslagets Ordning. Udvalget skal derfor tilraade ikke at indføre længere Regnskabsperioder end Quartaler for Amtet og for Kjøbstæderne, for at fordele Revisionen paa en længere Tid, medens det turde være overveieende Betænklichkeit ved at forlange den samme Regnskabsaflæggelse for de mindre Landcommuner, hvor Forretningen er ulønnet. — Med Hensyn til Lovudkastets Bestemmelser om Budgettets Indretning og Behandling finder Udvalget ikke andet at erindre end det, der med Føle ogsaa kan erindres